

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren.

Kun hvis kilde oppgis, er ettertrykk fra „Fiskets Gang“ tillatt.

32. årg.

Bergen, Torsdag 25. april 1946.

Nr 15

Abonnement kr. 10.00 pr. år tegnes ved alle postanstalter og på Fiskeridirektørens kontor. Kr. 16.00 utenlands.
Annonsepris: Pristariff fåes ved henvendelse til Fiskeridirektørens kontor. „Fiskets Gang“'s telefoner 16 932, 14 850.
Postgiro nr. 691 81. Telegramadresse: „Fiskenytt“.

Uken som endte 20. april:

Dårlig vær og dårlig fiske.

Sluttfangst i Lofoten 128 769 tonn —

Totalfangst alt skreifiske 169 347 tonn.

Fiskeriene har i den senere tid vært sterkt hemmet av dårlige værforhold, og påskeuken som endte 20. april var ingen unntagelse. Der foregikk ikke noe skreifiske av betydning utenom Lofoten. I Lofoten ble det tatt avtakende fangster i distriktets vestlige del. Lofotfisket regnes som avsluttet den 20. april. Utbyttet er utmerket og blant de aller beste en har hatt. Det var meget smått bevendt med sildefisket og med det øvrige kystfiske i siste uke, Seifangerne vender nå hjem fra Vesterisen etter en skral tur.

Skreifiskeriene.

De dårlige værforhold hindret driften. I Lofoten ble årets fiske avsluttet. Ved slutten av uken viste det seg at fisketyngden var seget ut også fra feltene vestligst i Lofoten og for Værøy og Røst. I Finnmark foregår vårfisket, men deltakelsen og dermed utbyttet kan ikke sammenliknes med forholdene før krigen.

Vesterålen: I Øksnes og Langenes ble det i siste uke fisket 99 tonn skrei, hvorav hengt 4 og iset 95 tonn. For øvrig foregikk det intet fiske for Yttersiden eller Vesterålen.

Lofoten: Årets fiske er avsluttet med et fangstutbytte på 128.769 tonn — 1487 tonn mindre enn i rekordåret 1929 med 130.256 tonn. Sesongens varighet har strukket seg over 12 uker fra 28. januar til 20. april. Det var allerede tidlig klart at forholdene

lå vel tilrette for at det skulle bli storfiske. I ukene som endte 9., 16. og 23. mars lå ukefangstene mellom 19.814 og 22.293 tonn og der foregikk da et utmerket fiske, særlig i Østlofoten og Midtre Lofoten, mens fisketyngden i uken til 9. mars var meget godt utbredt over hele feltet fra øst til vest. I tiden inntil 30. mars var der eksepsjonelt gode værforhold, men i april har det gjennomgående vært ruskevær hele tiden.

Lofotesesongen har vært god for de fiskere som deltok. Fisketyngden har stått utbredt over så vidstrakte felt at de vanlige dannelser av tette tyngdepunkter, hvor redskap ble dynget på redskap kunne unngås. Salgsvanskene som oppstod under storfisket har imidlertid satt det individuelle utbytte noe tilbake for enkelte bruksarter. Således var det til sine tider vanskelig for juksa- og linefiskerne, som kom sist i havn å bli av med dagsutbyttet. Dette forhold bevirket også direkte landligge for deler av fiskeflåten visse dager. Tiltross for dette er utbyttet for den enkelte fisker til dels meget stort og gjennomgående bra. Det antas at mannslotten i garnbrukene varierer fra kr. 2000 til kr. 8000, i linebruk fra kr. 1000 til kr. 3000 og i juksabruk fra kr. 500 til kr. 2000.

De mangler som indirekte forvoldte salgsvanskene under fisket må skrives på slitaskonto etter krigstiden. Gjenoppbyggingsarbeidet var begynt, men ikke ført langt nok fram til å ta imot fiske-

kvanta av den mengde som naturforholdene i år ga muligheter for.

Årets lofotkvantum 128 769 tonn, hvorav hengt 39 711, saltet 77 690, iset 6974, anv. til filet 4059 tonn, tilvirket 77 204 hl damptran, 54 171 hl saltrogn, 9488 hl ferskrogn, kan etter et grovt skjønn anslås til å ha nådd en totalverdi på første hånd av nærmere 44 millioner kroner.

Skreien har gjennom hele sesongen vært relativt stor og fyldig med fet lever. Stykketallet er foreløpig beregnet til 34,6 mill. mot f. eks. i rekordåret 1929 med 130 256 tonn — 43,4 mill. stykker.

Vårtorskefisket i Finnmark: Der er satt oppsyn med vårfisket i Finnmark. Der foreligger melding om at det pr. 13. april er oppfisket i Østfinnmark 137 tonn torsk, som fordeler seg på 34 båter med 143 mann. Det er 7 kjøpere stasjonert på land og 1 sjøtilvirker.

For øvrig henvises til tabell på annet sted i bladet.

Sildefiskeriene.

I Troms ble det de 2 første dager av forløpne uke fisket 2400 hl sild, hvoretter brukene gikk hjem til påske.

I Trøndelag ble det i siste uke fisket et par hundre hl småsild ved Levanger. Sildens størrelse var 35/79 stk. pr. kg. Den ble brukt til sildolje.

På Vestlandet ble det stengt omlag 140 hl småsild i Askvold og 200 hl i Gulen i siste uke. Også her var sildstørrelsen 35/79.

Kystfisket for øvrig.

Værforholdene og den anstundende påskehelg bevirket at de fleste fiskere ble liggende i havn. Der foregikk ikke noe fiske av betydning i uken.

Fra Ålesund opplyses at en del fartøyer er kommet hjem fra bankfiske på Røstbanken. Fangstene var små — værforholdene hadde vanskeliggjort fisket.

En del fartøyer ruster seg nå for bankfisket på Haltenbanken, men foreløpig er ingen gått til feltet.

Selfangsten.

Selfangerne »Polhavet« og »Grande« er kommet hjem til Ålesund fra Vesterisen. Fartøyene hadde 3200 og 1200 dyr. For øvrig regner en med at de øvrige fangere (fra Ålesund 8) har fra 1000 til 1500 dyr, en enkelt av dem ca. 2800. Fangsten betegnes som skral. Det trakk lenge ut før fangerne fant selens yngleplasser. Fartøyene blir nå liggende hjemme inntil i mai, da fangsten i Danmarksstredet begynner.



Litt av hvert.

Gode muligheter for salg av islandske fiskeriprodukter. En hitsetter følgende utdrag fra »Morgunbladid«, datert Reykjavik 24. mars:

Sverige har lenge vært hovedavtaker av silden. Ennå har ikke vært gjort noen handelsavtale med Sverige, men det er utvilsomt at svenskene vil kjøpe store mengder sild av oss i år.

Tsjekker, polakker og russere ønsker likeledes å kjøpe sild. Russerne har meddelt for kort tid siden at de ønsker å kjøpe av oss sild og sildolje og selge oss til gjengjeld trevarer, papir o. a. Man har hørt at i nær framtid vil bli sendt nemnd til Russland for å sette opp en handelsavtale mellom landene.

UNRRA vil kjøpe 300 tusen tønner saltsild og har bedt om tilbud, men man vet ennå ikke om det blir noe resultat.

Frankrike har sendt tilbud om kjøp av 5000 tonn hurtigfrosset fisk til en god pris. Den franske regjering har ennå ikke gitt valutatillatelse for mer enn en del av motverdien.

Tsjekkoslovakia kjøper 400—500 tonn hurtigfrosset fisk for meget god pris.

Italia har likeledes meddelt at de vil kjøpe en del hurtigfrosset fisk, også til en god pris.

Holland. Det pågår forhandlinger med den hollandske regjeringens representant om salg av 10—15 tusen tonn av sildemel til en pris som er meget høyere enn fjorårets.

Grekenland er kjøper av 3000 tonn saltfisk, og prisen har vært oppgitt til kr. 1,70 pr. kg fob.

Det sis at flere andre land har rettet forespørsler om store kvanta saltfisk. Prisen er god.

»Johan Hjort« er kommet tilbake fra sitt Lofot-tokt.

Luftforsvaret har etter anmodning fra oppsynsjefen foretatt minesøking med fly under vintersildfisket 1946. Det ble utført i alt 33 turer med i alt 233 flytimer. Det ble observert 61 miner og senket 19 miner. Radiotjenesten mellom fly og bakkestasjonene gikk utmerket, sier Luftkommando Vest i sin rapport. Minene ble rapportert hver time til Sandviken Radio, Bergen, som igjen pr. omgående formidlet meldingene videre til Sambandssentralen M. K. V. og Bergen Radio. Disse instanser formidlet så rapportene til henholdsvis Norsk Rikskringkasting og Fiskeridirektoratet, Bergen.

Utførselsverdien av det som er fisket opp hittil i år er beregnet til 197 mill. kroner. Utførselsverdien av de lager av fiskeriprodukter som vi hadde ved nyttårstid er beregnet til 66 mill. kroner.

»Herman Friele« kom tilbake fra Lofoten og Troms hvor fartøyet under ledelse av fiskerikonulent Devold har vært brukt til forsøk med reker som agn. Birger Rasmussen har samtidig drevet undersøkelser over rekens biologi.

Hvor mange hummerteiner? På et fiskermøte i Arendal i begynnelsen av mars ble det i følge bladet »Skagerak«

behandlet forslag fra Aust-Lista Fiskarlag om begrensning av antall hummerteiner til 50 pr. mann og ikke over 100 pr. båt med 2 manns besetning. Spørsmålet var tidligere oversendt fra Østlandske Fiskeriselskap, og flertallet av møtedeltakerne støttet forslaget om teinebegrensning.

Dr. Alf Dannevig redegjorde for undersøkelser som har vært drevet ved Flødevigen i forbindelse med hummerfiske. 20 til 30 fiskere hadde i en årrekke ført statistikk over antall teiner i bruk og oppfisket antall hummer. Vestpå ligger teinetallet gjerne mellom 150 og 250 pr. båt, mens det ved Jomfruland ligger på 40–50 pr. båt. Totalkvantumet for de som fisker med ca. 40 teiner har vært like stort som for dem som fisket med et par hundre teiner, men de østover fisker gjerne noe lenger. Spørsmålet om få eller mange teiner er imidlertid ikke så helt enkelt, men alt tyder på, at hvor forholdene er som på Skagerakkysten, lønner det seg å bruke mindre teinetall enn nå.

Av redegjørelsen framgikk ellers at han anså et teinetall på 50–75 ved Arendal som det mest riktige, og ved Lista, hvor større båter ble nyttig, ca. 100 teiner pr. båt, for å oppnå rasjonell drift. Hummerstørrelsen østpå er langt større enn ved Lista, noe som kanskje henger sammen med at fisket her ikke er så intenst. Størrelsen østpå lå gjennomsnittlig på opp imot ½ kg, mens den på Lista lå på 300–350 gram.

Fiskerisekretær Fjeldskaar fortalte at ved Lindesnes hadde man merket at de år der var meget krabbe, var det forholdsvis lite hummer. Således kom der en periode inn til Lillehavn på vestsiden av Lindesnes 1200–1500 hummer, men når krabben forsvant gikk hummertallet opp i 6000. Både sekretær Fjeldskaar og dr. Dannevig fastslo at hummeren er stasjonær.

Møtet ble avsluttet med drøftelser om et hummeroppsyn, og en ble enige om å gå inn for et effektivt oppsyn for å komme til livs ulovlig hummerfiske og tyveri av redskaper.

Thor Iversen er gått av som fiskerikonsulent, men han er still going strong. I neste nummer av »Fiskets Gang« skriver han om »Vår ishavsfangst«.

De fleste abonnentene vil denne uken antakelig få bladet ett døgn forsinket. På grunn av påsken har det nemlig vært vanskelig å få fiskemeldingene inn i rett tid.

Vår annonsekonsulent, Olaf Tronvold, har besøkt enkelte steder i Nord-Norge. Han besøker nå Vestlandet, Møre og Romsdal og Trøndelag. Vi konstaterer med glede at han blir godt mottatt over alt.

Prisspennet for fisk — skilnaden mellom detaljpris og og førstehandspris — har vært drøftet i Underhuset i England. »I Mellomkrigstiden skulle vi ha lært at forholdene her i landet ikke kan bedres med mindre urprodusentene får et rimelig vederlag for sitt arbeid«, sa en av talerne i følge »The Shetland News«. Regjeringens forslag om å sette ned maksimalprisen på fisk ble møtt med kraftig motstand.

En annen taler sa at prisspennet måtte gjøres mindre, det var veien å gå.

Det kom også fram en interessant bemerkning om at kystfisken var av meget bedre kvalitet enn trålfisken fra fjerne farvann. »Det er synd at trålerne på denne måten skal ødelegge etterspørselen etter fisk«.

Storbritannia og importfisken.

Den kjente signatur »Gryme« skriver i »Fish Trades Gazette« for 6. april, at det britiske fiske nå etter hvert later til å innfri alle forventninger. De siste 14 dager har gitt oss en forsmak på det vi har i vente fra nå av til høsten. Alle restriksjoner på fiskeomsetningen bør kunne heves mener »Gryme«, for at produsentene kan få bygget opp forsynings-systemet og få produktene fram til det store fiskespisende publikum gjennom de normale distribusjonskanaler (i motsetning til forsyningsnemndenes framgangsmåte).

Om fisk av fremmed opprinnelse skriver »Gryme« at ministeriet bør ha sin oppmerksomhet henvendt på dette spørsmål. *Importen av fremmed fisk bør bringes til opphør i det øyeblikk hensynet til de britiske fiskere tilsier dette.*

Rapport nr. 11 om forskefisken pr. 20/4 1946.

Distrikt	Ukefangst	Kg. fisk pr.		Tranprosent	Antall fiskefark.	Antall mann	Totalfangst tonn	Anvendelse				Damptran hl.	Lever til annen tran hl.	Rogn	
		100 stk. fisk sløyd	Hl. lever					Hengt tonn	Saltet tonn	Fersk tonn	Filet — tonn			Saltet hl.	Fersk m. m. hl.
Finnmarkvinterfiske	—	—	—	—	—	—	916	76	642	198	—	11	—	155	148
—«— vårfisken	³⁾ 137	—	—	—	34	143	137	36	74	27	—	17	—	—	—
Troms	—	—	—	—	—	—	12164	337	9292	2406	129	4838	2082	5362	2312
Lofotens opps.d...	2049	—	—	—	—	—	¹¹⁾ 128769	⁷⁾ 39711	¹¹⁾ 77690	6974	⁸⁾ 4059	77204	—	⁹⁾ 54171	9488
Lofoten forøvrig	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Vesterålen	99	—	—	—	—	—	20001	3854	11823	4185	139	11051	—	7138	4172
Helgeland-Salten	—	—	—	—	—	—	722	152	48	504	18	474	12	114	242
Nord-Trøndelag	⁸⁾ 22	—	—	—	—	—	301	1	1	299	—	107	¹⁰⁾ —	119	146
Sør-Trøndelag	³⁾ 26	—	—	—	—	—	1888	—	107	1779	2	337	⁴⁾ 217	210	1386
Møre og Romsdal	—	—	—	—	—	—	4449	—	1175	3206	68	1906	—	878	930
Tils.	2333	—	—	—	—	—	169347	44167	100852	19578	4415	95945	2320	68147	18824
I 1000 stk.	—	—	—	—	—	—	45745	12006	27020	5575	1144	—	—	—	—

¹⁾ Herav 86 tonn saltfilet. ²⁾ Herav sukkersaltet 5162. ³⁾ Gjelder uken til 13/4. ⁴⁾ 843 hl lever til tran etc. er ført vekk fra distriktene. ⁵⁾ Omfatter deltakelsen i Andøy, Øksnes og Langenes, Bø samt Borge oppsynsdistrikter. ⁶⁾ Herav 64 tonn rotskjær. ⁷⁾ Herav 3512 tonn som er solgt til filetanlegg utenom Lofoten. ⁸⁾ Fra fylkesmannen i Finnmark oppgis 893 hl lever uten oppgave for anvendelsen. En er fra annet hold blitt meddelt at lever fra Finnmark er transportert til Troms for damping. ⁹⁾ 32 hl lever brukt fersk. ¹⁰⁾ Heri inngår 335 tonn som er anvendt til fiskemel.

Situasjonsrapporter for første halvdel av april 1946.

Fra fiskeriinspektøren i Finnmark, datert 16. april: Linefisket så vel på bankene som langs kysten ubetydelig. Derimot synes juksefisket blitt betraktelig bedre. Fra Mehamn meldes døgnlagte jukse-skøyter opp til 4000 kg, småbåtene tilsvarende, gjennomsnittlig 3 kilos fisk og en del fisk på mindre snurpenøter. Mangelen på damperier medfører at leveren blir sat i kar. Mangelen på kaiarbeidere gjør seg også gjeldende, likeså ismangel. Til Berlevåg er også tilført en del juksefisk, deltakelsen mindre, men regner med større deltakelse over påske. 70—80 tonn is på lager fra 1944, men mangler isverktøy for innlegging av ny is. Båtsfjord opp til 3000 kg på jukse, omkring 20 båter deltar, hvorav omlag 12 større farkoster fra Troms fylke. Mangel på kaiarbeidere, men en del ventende sørfra. Stor mangel på is og vanskelige forhold for skjæring. Vardø siste 14 dager svart på line. En del juksebåter 5—600 kg, en enkelt båt 1100 kg, en del is legges nå inn. Kiberg 2 småbåter omlag 400 kg hver på jukse. Mindre lodde til stede. Arbeidsnemnda foretatt slik ordning at arbeidere for gjenreisningen blir fri de dager der er fisk på kaiene, og går tilbake når det omvendte forhold inntre. Isbeholdningen antas strekke til inntil ny is kan skjæres. Vadsø—Vestre Jakobselv og sørsiden Varangerfjorden er så å si fritt for fisk både på jukse og garn og ingen nevneverdig lodde til stede. Vestre Jakobselv har den siste tid dekket en del av kokefiskbehovet til Vadsø. Været er surt og kaldt, og samtlige fiskere mener at mer fisk vil fås når varmen senere inntre. Over påske antas også deltakelsen i fisket å bli større, hvorfor det er påkrevet at flere ferskfiskkontrollører blir tilsatt. Der klages ofte over at fisken ikke er bløggjet, hvorfor instruksjoner så vel til oppsynet som tilsetning av nye bløggingskontrollører anses påkrevet. På grunn av den vanskelige telefonforbindelse har jeg ikke kommet i forbindelse med Kjøllefjord og stedene vestenfor.

Fra fiskeriinspektøren i Troms, datert 17. april: Urolig vær har delvis hindret driften, så det har for de fleste fiskevær vært små tall. Fiskerne som har fisket på bankene beretter om dårlig fiskeansamling, selv de som har driftet på store strekninger, men derimot finnes det en del småkveite hvorav en skøyte fikk 1300 kg. Det meddeles om svart hav for Torsvåg og Burøysund, så fiskerne har lagt op og reist hjem til påske. Fra Torsken meddeles at fisket så vel som deltakelsen avtar etter hvert. Fra Vestfinnmark meddeles om fortsatt meget godt fiske, fra Breivikbotn har således jukse-skøyter levert her fangster opp til 15 000 kg de siste dager. Ringnes Produksjonslag, Akkerfjord, Sørøy, har kjøpt 50 000 kg skrei på 14 dager av en skøyte som har fisket med not på Kvalsund. Noen fiskere på vei til Finnmark fra Vesterålen var først i uken innom kontoret her for å orientere seg med forholdene der oppe. Det var fiskere med større fiskekuttere som skulle produsere egen fangst. Det fiskerne var mest interessert i, var om de kunne få lagt opp sin fangst for en kort tid, da det ikke er mulig å ligge inne med hele fangsten under fisket. Det er meget vanskelig for de fiskere som skal til Finnmark å få kull til brensel for turen. En del kull har det lyktes å skaffe, men ikke langt nær til å dekke behovet. Sildefisket har ligget stille, bare spredte fangster er tatt på Lyngen, alt fabrikkvare, og noen små fangster for Sifjord i Senja som er benyttet til agn.

Fra fiskeriinspektøren i Nordland, datert 16. april: Ugunstige værforhold denne periode og skreifisket praktisk talt slutt. Fra Vesterålen meldes ingen drift nå, men fiskerne gjør seg klar for vårtisket, som ventes begynne over påske. Fleste iremmede fiskere gått hjem fra Lofoten, men noen få driver ennå for Vestlofoten, med ujevne til dels bra fangster. Fiskerne har i år hatt overveiende bra lotter tross enkelte ble noe hemmet av avsetningsvansker, som dog ble overvunnet senere i sesongen. Fra Lysfjord meldes en del småsildforekomster. I Alstahaug foregår vesentlig skjell-graving med bra resultat. Hjemmefisket Sømna hindret av garnmangel, ellers foregår litt kveitegarnfiske, men der ventes intet fiske av betydning i distriktet før over påske.

Fra fiskeriinspektøren for Vestlandet, datert 17. april: Værforholdene bra første uke, delvis stormende og hemmende fisket siste uke. Bra hummer- og rekefiske Sør-Rogaland, og gode priser. Bra snurrevadfanger Karmøydistriktet og gode forekomster sei, lange, hyse og brosme Espevær, og mer kveite enn tidligere år, torsken derimot forsvunnet. Snurrevadfisket Nordsjøen hemmet av uvær. Fra øvrige distrikter meldes om lite fisk. Deltakelsen som vanlig, men færre båter deltar i seifisket grunnet garnmangel. Fortsatt misnøye med ferskfiskprisene. Fiskehandler Stavanger uttalt småfisk til dels synes gå utenom vanlige omsetningskanaler. Fortsatt lite redskaper og reparasjonsmateriell, men annen forsyning god.

Fra fiskeriinspektøren på Skagerakkysten, datert 15. april 1946:

På Sørlandet var værforholdene i første uke av perioden bra, men i siste uke til dels nokså stormende. Fjordsildfisket har gitt forholdsvis bra avkastning mellom Flekkefjord og Risør. Enkelte dager har fangstene vært så pass store at avsetningsvanskeligheter har gjort seg gjeldende.

Som nevnt i foregående rapport ble det i løpet av mars fanget kveite på Siragrunnen med line. Dette kveitefiske har også i forløpene periode vært drevet med godt resultat, men i de siste dager synes kveiten å være forsvunnet igjen.

Litt hummerfiske har også vært drevet på grunn av de høye priser. Fisket etter lyr og sei i og utenfor skjærgården har også vært bra. Enkelte reke-trålere har vært utenfor Revet vest av Lista og prøvet de gamle felter som det ikke har vært trål på under krigen på grunn av minefeltene. Fangstene har vært ujevne, helst små, fra ca. 200—300 kg, nå og da opp til 7 å 800 kg pr. båt pr. tur å 2 dager.

I Oslofjorden drives ennå litt sildefiske med garn omkring Hvaler, mens det for tiden ikke fanges noe brisling. Reke-trålfisket samler stor deltakelse, men fangstene er variable. Enkelte dager fås opp til 150 kg reker pr. båt, mens andre dager er fangstene ubetydelige. Rekene går glatt unna til gode priser. Småtrålerne i Østfold har gjenopptatt trålingen etter hvitving ved Skagen. Fisken er stor og pen, mens markedet for denne fisk synes sterkt begrenset. Linefisket i fjorden holder seg omtrent som i foregående periode med ujevne fangster, deltakelsen er fremdeles stor, mens snurrevadfisket er blitt mer ujevnt og en del av snurrevadfiskerne slutter nå av. Været har vært ujevnt og har i periodens løp enkelte dager hindret fisket.

Ikke bløggjet fisk kan ikke omsettes til fersk anvendelse.



Ut- landet.

Islands torskefiske.

Reykjavik 17. april: På Island er der pr. 31. mars oppfisket 72 651 tonn sløyd torsk med hode, hvorav iset 36 495 tonn, levert til fryseriene 29 644 tonn, hengt 90 tonn, levert til hermetikk 360 tonn saltet 5764 tonn og forbrukt innenlands 298 tonn.

Markedsnytt.

Genua 3. april.

Neppe noe skip etter krigen har i Genua vært så etterlengtet og omtalt som Middelhavslinjens M/S »Braga«, som i midten av mars kom med den første tørrfisk (stokkfisk-rundfisk) på fem år. Byens borgermester ville hilse skipet velkommen allerede ved innløpet til havnen, og det ble ved skipets ankomst holdt en mottakelse ombord med en hel del innbudte, hvoriblant rundfiskmottakerne.

Så snart man hadde rukket å utvanne den første fisk holdt Presidenten for Havnekonsortiet i Genua (Concorzio Autonomo del Porto) en tørrfisk-lunsj for 150 personer, for å hilse den første tørrfisk velkommen. Innbudt var prefekten, borgermesteren og alle byens autoriteter, lederne for alle politiske partier, samtlige journalister, formennene for alle de forskjellige arbeidsorganisasjoner etc. etc., og salen var pyntet med norske og italienske flagg. Det ble holdt lyriske taler for tørrfisken, som var et tegn på tilbakevenden til fredsforhold og gjenopptakelse av den gamle forbindelse med Norge. Også andre institusjoner og foreninger har med banketter feiret ankomsten av den første tørrfisk.

Skipet medførte 550 tonn tørrfisk, hvorav de 500 tonn var importert i byttehandel mot appelsiner — 1 kg tørrfisk cif. mot 5 kg appelsiner fob.

For å få i stand denne private kompensasjon var der dannet et eget selskap, SIR — Società Importatori Riuniti, Via Carlo Alberto 29 III, Genua, av en del av de gamle tørrfiskimportører. Der er også dannet to andre grupper av tørrfiskimportører i Genua.

De appelsiner som selskapet kjøpte, for å få i stand byttehandelen, kom på litt over 200 lire for hver 5 kg fob. Sicilia, og følgelig ble også den virkelige kostpris for tørrfisken litt over 200 lire pr. kg cif. Genua.

Nå er basis for de offisielle kursene i Italia lire 100 pr. dollar og lire 400 pr. pund sterling, men hertil kommer en »tilleggskvote« på 125%, så den effektive offisielle kurs blir:

Lire 225 pr. dollar.

» 900 » pund sterling.

» 45 » norsk krone (tilsvarende kr. 2,22 pr. 100 lire).

Når men vet at tørrfiskprisen i Norge er ca. kr. 3 pr. kg fob., så skulle dette etter kurs lire 45 pr. krone bare utgjøre lire 135 pr. kg plus frakt etc. Men hertil er å bemerke, at ingen italienske eksportører av appelsiner eller andre varer

kan eksportere så lenge de kun får lire 225 pr. dollar eller lire 45 pr. norsk krone. De må ha et kurstilllegg eller privat eksportpremie, og dette må betales av dem som importerer varene til Italia. Og den utlagte eksportpremie må altså dekkes ved å forhøye prisen på den vare som importeres.

Importørenes utsalgspris en gros ligger mellom lire 300 og 350 pr. kg, og prisen er ens for alle de leverte kvaliteter. De importører i SIR som leverer til lire 300, forlanger at kunden samtidig skal kjøpe andre varer, så som tomatpurré, som de gjerne vil bli kvitt. De importører som ikke kopler sammen med andre varer, holder prisen på lire 350 pr. kg.

Utsalgsprisen i detalj i butikkene i Genua er lire 450 à 480 pr. kg for tørr (ikke utbløtt) vare. Dette tilsvarende jo kr. 10 à 11 pr. kg. Prisen synes temmelig høy både i forhold til det man var vant med fra tidligere tider og i forhold til detaljistenes innkjøpspris. Men sammenliknet med andre varer er den i dag noenlunde på samme nivå.

På en måte kan prisen betegnes som »svartebørspris«. Dette uttrykk brukes dog sjelden her nede, idet det her heter »det frie marked«, hvilket også for så vidt er riktigere, etter som prisen står helt åpenlyst notert i butikkvinduene, på samme måte som vi der ser smør, ost, pølser, skinke o. l. til ca. 800 lire pr. kg. Man må også huske på at man i Italia praktisk talt ikke får annet enn 200 gr brød pr. dag pr. person på rasjoneringskortene. Makkaroni og ris er ikke blitt utdelt på flere måneder, heller ikke sukker (rasjon 125 gr pr. måned) og olje (fett, smør). Kjøp på det »frie marked« er derfor en livsnødvendighet i Italia og ikke noe fordekt og ulovlig.

Den italienske lires verdi er gått sterkt ned under krigen. Presidenten i Genuas Handelskammer har regnet ut, at for en alminnelig borgerlig familie er leveomkostningene i dag 33 ganger så høy som før krigen. Guvernøren for Banca d'Italia mener at med det prisfall som vi kan vente i nærmeste framtid på en del varer vil prisnivået stabiliseres på 20 à 25 ganger førkrigsprisene. Under disse forhold er den nå fastsatte offisielle kurs av lire 225 pr. dollar og lire 900 pr. pund sterling (hvilket tilsvarende lire 45 pr. norsk krone) satt alt for fordelaktig for liren, og der bør gå flere enn 225 lire på dollaren for å komme i riktig forhold til det internasjonale prisnivå.

Klippfisk er det kommet en del av gjennom UNRRA, og den skal nå utdeles på rasjoneringskort med 200 gram pr. person, til den lave pris av lire 80 pr. kg tørr (ikke utvannet).

300 tonn forfangstsild pr. uke til Storbritannia.

»Fishing News« for 13. april meddeler at Ministry of Food har gitt importlisenser til North Shields, Aberdeen og Hull for import av 300 tonn norsk forfangstsild pr. uke (»spring herring«). Bladet bemerker at silden bare skal anvendes til røking, og vil bli hilst velkommen av røkeriene, som har vært særlig uheldige på grunn av at det norske vintersildfisket sluttet så snart.

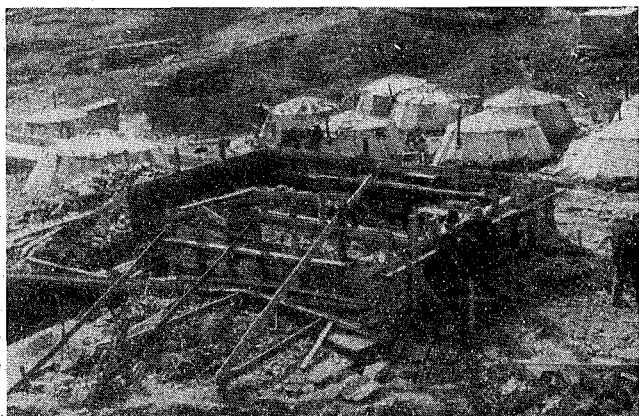
Storbritannia

tenker som alle først og fremst på sine egne. Om den reduksjon som ble foretatt i vår ferskfisikkvoté omkring påske, skriver fiskeriutsending Carsten Hansen blant annet:

Ordningen betyr at prinsippet 300 tonn ukentlig fra Norge, som i mars, er blitt opprettholdt, men at en uke



Mellom de sprengte grunnene reises små arbeidsbarakker.



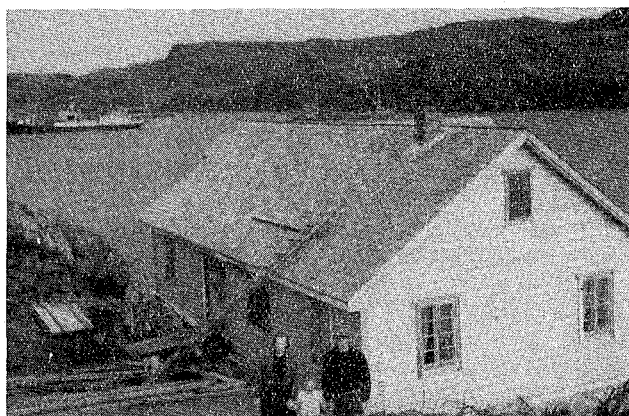
Like ved leiren for de tyske tvangsarbeidere støpes en av de første grunnmurene.

Telavåg

reiser seg igjen.

Fiskerbygden Telavåg ble utslettet av tyskerne i april 1942. Nå reiser den seg igjen. Mens andre nordmenn bygger hytter på fjellet, hemmes gjenreisningen i Telavåg av materialmangel. Det forberedende arbeid har imidlertid gått sin gang. Noen sjøhus er reist, og hustuftene gjøres klar.

Telavåg var det første. Senere kom ødeleggelsen av Finnmark og Nord-Troms. Vi håper å kunne bringe en del stoff om gjenreisningen der, ut på sommeren.



I dette sjøhuset bor foreløpig en familie på 10. De har det ganske komfortabelt, synes de selv. Yngstemannen kom til verden i begynnelsen av april.

omkring påsken faller bort, så 4-ukers periodens totalmengde blir 900 tonn.

De fiskesorter det gjelder er de samme som har vært tillatt innført fra Norge til Storbritannia i mars.

De fleste britiske langdistanse-trålere vil gå slik at de vender hjem med fangstene sine umiddelbart før påsken. De overbelastete jernbaner vil da formodentlig få en ekstra hard påkjenning, da passasjertrafikken kan ventes å bli meget stor i år ved påsketider, så det er tvilsomt om de mange ekstra ilgodstog som frakter fisken vil klare å komme fram i rimelig tid.

Umiddelbart over påske er det sannsynlig at markedet vesentlig vil bli forsynt med trålfisk fra Nordsjøbankene og med importfisken fra Norge, Danmark og Nederland, da særlig mange britiske langdistanse-trålere på den tid vil være på vei til fiskeplassene.

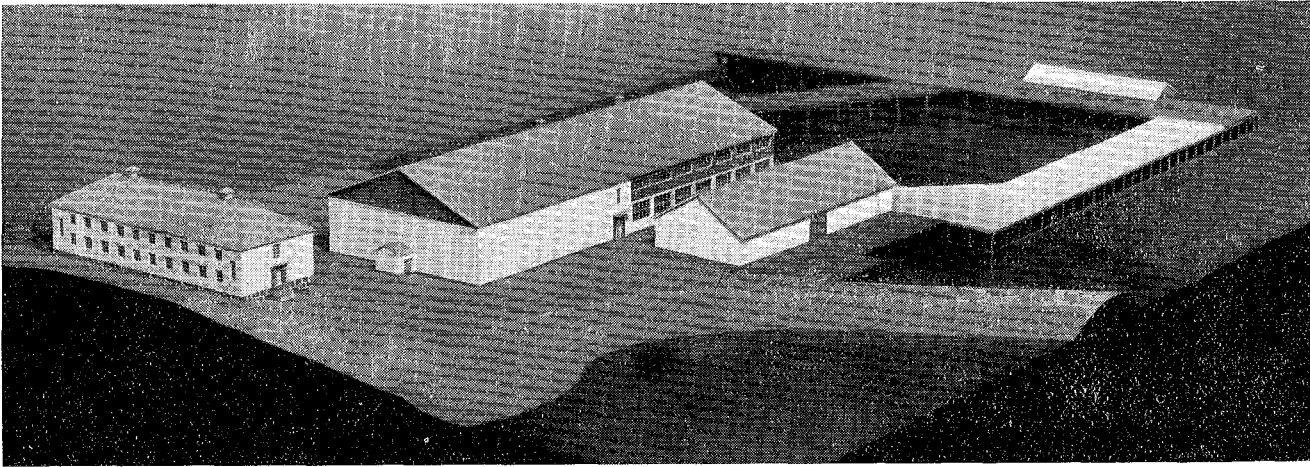
Han nevner også en rekke andre spørsmål:

Det har vært ventet at det på de fiskesorter som foreløpig har vært tollfri i første kvartal i år, ville bli lagt en toll på 10 prosent ad valorem fra og med 1. april. Imidlertid

opplyses det nå at tollfriheten i hvert fall kommer til å gjelde utover 1. april.

I bransjekretser har det lenge vært regnet med at de lavere »sommerpriser« i år ville bli gjeldende fra et tidligere tidspunkt enn i fjor. Man hadde tenkt seg 25. mars eller 1. april som dato for de lavere maksimalprisers ikrafttreden. Forandringer i maksimalprisene kunngjøres først noen få dager før deres ikrafttreden, men der er grunn til å tro at »sommerprisene« først blir gjeldende fra 15. april. Det antas at prisreduksjonen vil bli omkring 1 penny pr. lb. for praktisk talt alle fiskesorter.

Reker har ikke vært tillatt innført til Storbritannia fordi finansdepartementet ikke har villet bevilge valuta til en slik »luksusvare«. Ministry of Food er utvilsomt interessert i å skaffe publikum mer variasjon enn hittil i kostholdet, så det er sannsynlig at et begrenset kvantum norske reker snart vil bli tillatt importert forutsatt at prisen blir rimelig. Reker er ikke underlagt maksimalprisforordningen i Storbritannia, men hvis de private importører får importlisenser er det utvilsomt at disse vil bli betinget av en rimelig prislimit.



Modell av Statens Filetfabrikk og Fryserianlegg, Melbu.

All verdens fiskerier.

(Forts. fra nr. 14, s. 161).

15. De viktigste områder for fiskerienes råstoffkilder i verden er følgende:

Nord-Amerika.

Atlantehavet: Havet som omgir Sør-Grønland, Labrador, New Foundland, atlantehavsprovinsene og de andre deler av Kanada, Atlantehavskysten av De Forente Stater og områder som Davis-stredet, De store banker og Mexico-gulven.

Stillehavet: Havet utenfor Panama, områder som Beringhavet, og fra Alaskabukta til nedre California og videre utenfor Mellom-Amerika.

Sør-Amerika.

Atlantehavet: Havet utenfor Venezuela, Guyana, Sør-Brasil, Uruguay, Argentina, Falklandsøyene og Tierra del Fuego.

Stillehavet: Havet utenfor Peru, Chile og Galapagos-øyene.

Asia.

Havet utenfor Sibir og Øst-India og områdene som dekkes av Beringhavet, Okhotske hav, Det kaspiske hav, Japan og Det kinesiske hav og Bengalbukta.

Afrika.

Havet utenfor Atlantehavskysten av Sør-Afrika og Portugisisk Vest-Afrika og de områder som dekkes av Guineabukta, havet ved Cape Verde og Kanarieøyene og Middelhavet.

Europa.

Havet ved norskekysten, Færøyane, Shetland og Orknøyene, Jan Mayen og Bjørnøya og de områder som dekkes av Biscaya-bukta og Nordishavet, Østersjøen, Barentshavet, Det karaimiske hav og Svartehavet.

Australia, New-Zealand, Øst-India.

Havet ved midtre og søre New-Zealands kyst, Tasmania og sør- og østkysten av Australia.

16. Som allerede bemerket, fiskes det meget intenst på enkelte av disse områder mens det fiskes i mindre utstrekning på andre, like til bedre fiskeriteknikk og foredlingsteknikk tas i bruk og det er funnet lønnsom avsetning for fangsten.

II. Produksjon av råmateriale.

Fordelt på land.

17. I representative førkrigsår var den anslåtte produksjon av verdens »handels«-fiskerier, unntatt hvalprodukter, omkring 37.000 mill. pund. Til dette må legges 2.000 mill. pund som et grovt anslag av den mengde som ble brukt til eget forbruk, agn og ikke oppgitte handelsprodukter. De viktigste lands, havs og soners produksjon er vist i tabeller og figurer. (Gjengis senere).

18. Den årlige fiskeproduksjon varierer meget for de forskjellige land. Japan med en produksjon på

8.000 mill. pund, produserer to ganger så meget som De Forente Stater og Alaska med tilsammen 4.000 mill. pund. Japan, De Forente Stater, Russland og China er sammen ansvarlig for omtrent halvparten av verdensproduksjonen.

19. Om enn produksjonstallene er viktige til belysning av forbrukets størrelse, er de alene ikke et pålitelig holdepunkt for den relative betydning fisket har for et lands totale økonomi. Ved å bruke et mål for den totale nasjonale energi som går med under fisket illustrerer tabell 1 til en viss grad dette punkt.

20. Figurene*) viser at fiskeriene er en overveiende virksomhet for den nordlige sone. Nord-Atlanteren og det nordlige Stillehav yter 94 prosent av totalfangsten i verden, og Asia med sin lange kystlinje, skaffer omtrent en halvdel av verdensproduksjonen.

Tabell 1.

Produksjon pr. innbygger i forskjellige land¹⁾.

Land	Gjennomsnittlig produksjon i pund
Island	6 223
New Fundland	1 525
Norge	680
Japan	111
Kanada	109
Korea	100
Danmark	63
Sverige	49
Storbritannia	48
Britisk Malaya	39
Nederland	39
Portugal	37
Spania	37
U. S. A. og Alaska	35
Venezuela	33
Tyskland	20
Frankrike	20
Sovjetunionen	18
Filipinene	11
Argentina	9
Mexico	8
Itala	7
China	6
India, Iran, Burma	5
Brazil	3

Fordelt på sorter.

21. Tall for verdensproduksjonen for de forskjellige sorter fisk finnes ikke. Likevel kan det sies at storparten av sjøfiskeriene er basert på sorter av

*) Gjengis neste gang.

¹⁾ Tallene og figurene i denne artikkel er hentet fra »U. S. Departement of the Interior, Fish and Wildlife Service, Fishery Market News Washington July 1944.«

bunnfisk som torsk, hyse, lysing, lyr, brosme, kjent i noen land som »white fish« (hvit fisk) og i andre som »ground fish« (bunnfisk), og pelagiske sorter som sild, pilchard, brisling, anchovies, menhaden. Noen sorter av disse to grupper finnes i forskjellige mengder over verdens fiskefelter. På de store bankene i den vestlige Nord-Atlanter alene fiskes årlig i normale tider omkring 1.000 mill. pund torsk av fiskebåter fra Kanada, Frankrike, Italia, New Foundland, Portugal og Spania.

En annen stor gruppe av pelagisk fisk består av makrellstørje, makrellstørjeliknende fisk og makrell av forskjellige sorter. En fjerde gruppe består av sorter som laks, smelt og shad.

22. Over hele verden, hvor det måtte være at disse sorter forekommer, danner de grunnlaget for handelen med fersk fisk, saltfisk, hermetikk og frosne varer og disse produkter danner vanligvis også grunnlaget for internasjonal handel med fiskeriprodukter.

Gjensidige assuranseforeninger for fiskefartøyer og/eller fraktefartøyer.

(Utdrag av liste fra

Reassuranseinstituttet for fiskerifarkoster).

Forts. fra nr. 14.

Vest-Agder.

50. Åensire gjens. Assuranceforening, Åna-Sira, 1910, Varnes fyrhådyrmerke.
51. Lister Fartøyassurance (gjensidige), Briseid pr. Farsund, 1912, Kirkehavn—Lindesnes.
52. Skjærgårdens Motorbåtassuranseforening, Korshamn pr. Farsund, Spangereid Loshavn.
53. Søndre Undal gjens. Sjøassuransefor., Sør-Audnedal ca. 1884. Hillø—Lindesnes.
54. Flekkerø gjens. Båtassuranseforening, Skålevik pr. Flekkerø, 1899. Flekkerøy krets av Oddernes.
55. Søndenfj. gjens. Assuranceforening for Fiskebåter, Kristiansand, 1902, Lindesnes—Lillesand ekskl. Flekkerøy.

Oslo.

56. Skagerakkysten gjens. Assuranceforening for fiskefartøyer, Oslo, 1908. Fra svenskegrensen—Sognefjorden samt Kattegat, Skagerak og Nordsjøen sønnenfor 61° nord.

En fiskeridebatt i Storbritannia.

I slutten av mars var de britiske fiskeriproblemer oppe til debatt i Underhuset. Debatten varte i 5½ time, og de to hovedtalere var landbruks- og fiskeriministeren i den tidligere koalisjonsregjering mr. R. S. Hudson, som stilte regjeringen en del spørsmål, og den nåværende minister mr. Thomas Williams.

De spørsmål som var fremme har til dels likhet med fiskerispørsmål i Norge i dag, til dels var spørsmålene av rent britisk karakter. I det etterfølgende vil vi prøve å gi »Fiskets Gang«s lesere et forkortet oversyn over debatten, som bygger på et referat i »Fish Trades Gazette«.

Mr. Hudson spurte regjeringen hva som var gjort med hensyn til tilbakelevering av de fiskefartøyer som hadde vært rekvirert av regjeringen. Han berørte også spørsmålet om byggeomkostningene for nye fartøyer og antydte at regjeringen burde hjelpe, dersom byggeomkostningene virkelig var så avskrekkende at folk ikke våget å bygge. Mr. Hudsons innlegg omfattet også forsyningssspørsmålene. I Storbritannia er der knapphet på redskaper, i særdeleshet på garn. I samme forbindelse kom taleren inn på emballasjespørsmålet. Der var for lite kasser, grunnet en viss knapphet på spiker og jernbånd. Disse spørsmål var adressert til forsyningsministeriet.

Dernest kom mr. Hudson inn på spørsmålene om arbeidskraft. Han framholdt at det var tilstrekkelig av ledige trålerskipper og styrmenn, men stor mangel på dekksmannskaper. Han bebredet Admiralitetet, som i krigstilfelle hentet sine beste rekrutter fra fiskeflåten, at det lønnet fiskerinæringen dårlig ved den utilstrekkelige demittering av mannskaper.

Taleren kom dernest over på spørsmålet om det nåværende fiske i Nordsjøen sammenliknet med fisket i samme farvann etter forrige verdenskrig. Den gang som nå var der store fiskeforekomster, men den gang ble feltene så sterkt beskattet at fangstene etter hvert stadig gikk ned inntil Nordsjøen nærmet seg å bli utfisket. For å unngå dette må vi på en eller annen måte gjennomføre en regulering. I denne forbindelse ønsket taleren den internasjonale konferanse, som skulle diskutere disse spørsmål, alt vel.

Omsetningsspørsmålene fulgte som neste post i innlegget. Her omtalte mr. Hudson det forhold at britisk fiske gir 3 kategorier av fisk, nemlig fisk fra de fjerneste farvann (som Island og Bjørnøya), fisk fra middelsfjerne farvann og fisk fra nære farvann med alle de kvalitetsavskygninger dette medfører. Han så for øvrig også disse fiskerier i sammenheng med spørsmålet om for sterk beskatning av nordsjøfeltene.

Konklusjonen var at en måtte finne en måte å behandle omsetningsproblemet for de 3 kategorier av fisk og fiskerierinteresser på, hvor de uheldige følger av for store tilførsler av fisk fra fjerne farvann kunne nøytraliseres. Han foreslo at »The White Fish Commission«, som ble opprettet umiddelbart før krigens begynnelse, skulle gjenopprettes med et kraftig personale med den oppgave å utarbeide praktiske forslag til løsning av problemet med fisk fra fjerne og nære farvann.

Dernest kom taleren inn på innenlandsomsetningen. Han forstod det slik at fisketilførslene nå var omtrent like store som før krigen, men husmødrene for eksempel i landbruksdistriktene merket lite til dette. Den flaskehals som vanskeliggjør distribusjonen, er arbeidsforholdene i fiskehavnene. Der er i flere tilfelle ikke tilstrekkelig arbeidskraft til å få losset fisken og i annet ledd av distribusjonen er der store vanskeligheter i fordelingen av fisken fra grossistene til detaljistene. Antakelig ligger en stor del av feilen hos jernbaneselskapene på grunn av fisketogenes langsomhet i forhold til før krigen, og delvis på grunn av mangelen på kjølevogner.

Til slutt talte mr. Hudson om hurtigfrysing av fisken, og nevnte at der i Skottland var gjort et betydelig arbeid på dette felt og uttalte at han ønsket regjeringens opplysning om hvilke forslag den hadde å framsette for å dra fordel av de erfaringer som var innvunnet.

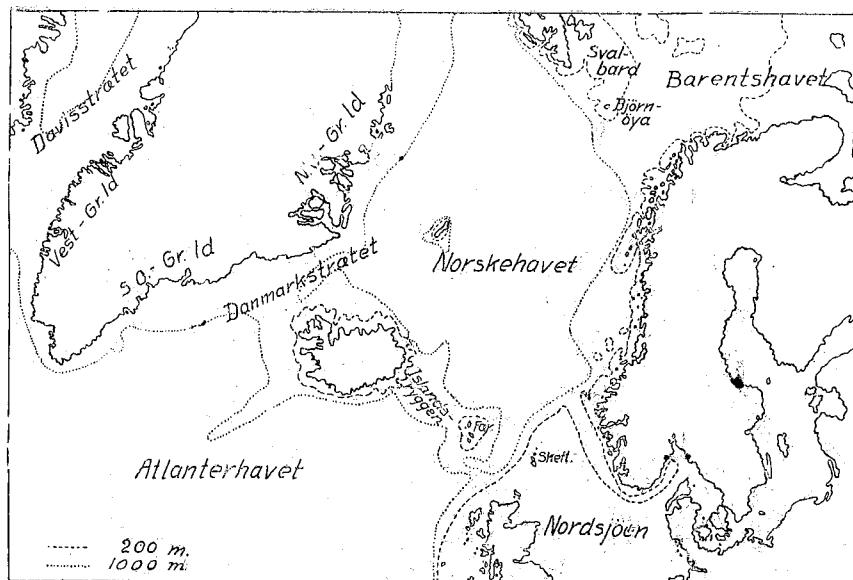
Den nåværende landbruks- og fiskeriminister mr. Thomas William sa i sitt svar at han og regjeringen hilste en debatt av denne art velkommen. Han understreket at det aldri hadde vært så godt samarbeid som nå innen regjeringen. The Admiralty, The Ministry of Food og The Ministry of Transport gjorde hva de kunne for å bringe fiskerinæringen tilbake til den høyeste grad av effektivitet.

Ministeren begynte med å besvare spørsmålet med hensyn til »The White Fish Commission«. Regjeringen hadde spørsmålet oppe til nøye drøftelse og håpet med det første å kunne gi en meddelelse om saken. Personlig trodde ministeren at en »White Fish Commission« med sterke fullmakter kunne komme langt på veien til å få løst problemene med fisken fra de respektive farvann.

Om fiskeflåten opplyste ministeren at der før krigen var 1474 trålere i drift eller klare til drift. I løpet av krigen hadde 383 gått tapt enten i admiralitetets tjeneste eller som fiskefartøyer. Når alle fartøyer er levert tilbake til eierne har vi en flåte på ca. 1100. Stillingen den 15. mars var: Trålerantallet i drift 300, under avklaring og reparasjon 244, avventende dette 31, i regjeringens tjeneste nå bare 4. Tallene for andre større fiskefartøyer er: 226, 220 og 5 og for motorfiskefartøyer 225, 75 og 5. Det er med andre ord i virkeligheten bare 14 fiskefartøyer i regjeringens tjeneste på det nåværende tidspunkt.

Videre opplyste ministeren at der nå ble tilbakegitt 25 fartøyer pr. måned til aktivt fiske. Da der ikke har vært noen alvorlige klager, går jeg ut fra at næringen får tilbake det antall fartøyer de kan gjøre seg håp om å bemanne og utstyre for fiske.

Ministeren bemerket at 756 fiskefartøyer var i drift og at de kvanta som var blitt ilandbrakt de senere uker var bemerkelsesverdige. Under krigen ga britisk fiske et utbytte på bare 20% av 1938-nivået, og uten import ville landet vært i en sørgelig stilling. Umiddelbart etter krigen, da admiralitetet hadde rensset visse områder, øket avkastningen til 50%. For de 4 uker som endte 26. januar varierte fangstmengden mellom 32 og 66% av førkrigsnivået, og i de 4 uker som endte 2. mars var gjennomsnittstallet 72%, hvorav 60% britiskfanget. I uken til 9. mars landet britiske fiskefartøyer 97% av førkrigstotalen med en innsats av bare omlag 50% av det den gang benyttete antall fiskefartøyer. Med tillegg av fangst av fremmed opprinnelse nådde de



Områdene for norsk fiske

er nå igjen de samme som før krigen. Vi gjengir denne kartskissen fra den offisielle fiskeristatistikken for 1939. Norsk fiske er i første rekke et kystfiske, men nå mot sommeren og våren går turen mot fjerne strøk.

samlete tilførsler den forbausende høyde av 132% sammenliknet med 1938. I uken til 16. mars var totalen 103%, hvorav britisk fangst 76%.

Mr. Williams uttalte at det syntes å være rikelige fiskeforsyninger, men medga at disponeringen av fangstene i fersk tilstand bød på vanskelige arbeidsproblemer.

Dernest gikk mr. Williams over til spørsmålet om byggeomkostninger for nybygginger, og opplyste at det lot til å være trålerierforeningenes offisielle syn, at byggeomkostningene var for høye — i virkeligheten fordoblete. Trålerierne presser derfor på å få tilbakeført sine gamle fartøyer. Noen enkelte har benyttet seg av de lettelsene som er blitt tilbudt dem, og i det siste er der sjø satt noen nye trålere. Videre uttalte han, at der nå var adgang til å oppnå lettelsene for bygging av ytterligere 23 nye trålere, men tatt i betraktning de svære fangstmengder, vil det være vanskelig for meg å øve noe press på næringen — mot det som den anser som sin bedre bedømmelse av situasjonen — enn skjont jeg antar at samtlige innser nødvendigheten av å opprettholde den mest effektive fiskeflåte.

Om arbeidskraftproblemet uttalte minister Williams at forskjellige skritt var foretatt for å sikre arbeidskraft. Tidlig i 1945 ble det således truffet foranstaltninger til demittering av ikke mindre enn 1000 trålermannskaper under ett. Han medga imidlertid at demitteringen av de forskjellige slags mannskaper hadde vært utilstrekkelige til å dekke alle behov. Han framholdt likevel at han ikke trodde at der var så mange trålerfolk i marinen at en frigivelse kunne dekke alle behov. En må huske på at 383 fartøyer er gått tapt, og det visstnok med samtidig tap av svært mange av dem som bemannet dem.

Om arbeidsforholdene i havnene uttalte ministeren at alle mulige skritt var foretatt for å hjelpe på situasjonen. Den videre fordeling pr. jernbane hadde vært viet stor oppmerksomhet av Ministry of Food og Ministry of Transport. Imidlertid lider jernbanemateriellet fremdeles under krigens ødeleggelser. Men der er gjort store forbedringer. Således har jernbaneselskapene nå disponibele for fisketransport 5646 vogner mot 3768 i mars 1945, og alle vil vel medgi at jernbanetransporten har gått meget bra tatt i betraktning de svære fiskemengder som var forhånden i de før omtalte uker i mars.

Ministeren avsluttet sitt innlegg i debatten med noen ord

om forskningen. Han sa at regjeringens hensikt var at britisk fiskerinæring ikke skulle ligge tilbake for noen med hensyn til forskningsfartøyer og velutstyrte laboratorier. Atskillige undersøkelser er i gang — spesielt med hensyn til sild og hurtigfrysing.

Han framholdt at han hadde gitt de opplysninger han kunne om gjenreisningen av fiskerinæringen, men bemerket at han hadde holdt seg fra å behandle de spørsmål som først og fremst interesserte Underhusets skotske medlemmer. Sildefiskerierne må betraktes som helt atskilte fra de øvrige fiskerier, men ministeren håpet på at man en dag skulle oppleve en større tilnærming mellom dem (a wedding between trawlers and drifters).

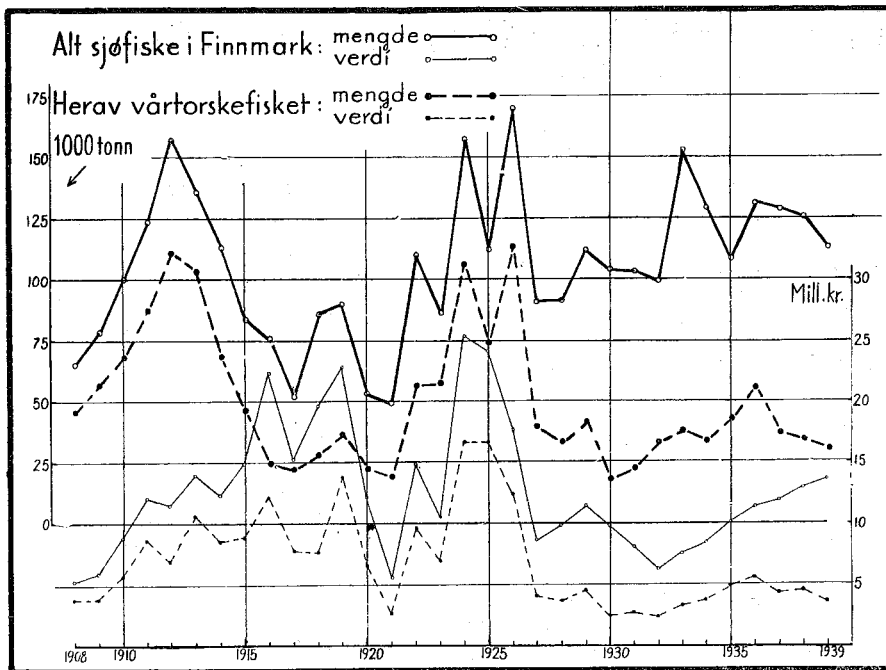
Av andre innlegg i debatten gjengis følgende:

Oberst Lancaster: Alle beslutninger i forbindelse med framtiden må betinges av avgjørelser som er oppnådd internasjonalt. — — — — —

Mr. William Teeling: Hvorfor skule vi ikke gjøre meget mer enn vi har gjort for å få dette land til å bli fiskepisende og »fish-minded«. Det kan gjøres ved hjelp av propaganda. — — — — —

Mr. J. J. Robertson: Jeg anmoder regjeringen om å overveie muligheten av å opptre som ene-distributør i de større trålerhavner — la oss si i 12 av dem. Regjeringen bør også påse at all profitt av fiskeproduksjonen opphører i det øyeblikk fisken blir landet. Fra det øyeblikk av bør regjeringen overta ansvaret med salg til kostpris.

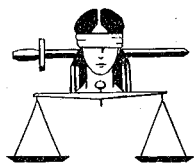
Major sir Basil Neven-Spence: Overbeskatningen av fiskefeltene må stoppes. Hvis den ikke blir stoppet vil den bringe fiskerinæringen til ruin, som den gjorde etter forrige krig. Den eneste måte hvorpå dette kan gjennomføres, er ved å innføre minstemål og ved å føre kontrolli med den tonnasje som anvendes i fisket. Dette problem kan ikke løses ved noen hjemlig bestemmelse, eller ved lov gitt av parlamentet. Problemet må løses gjennom internasjonale overenskomster, og jeg tror at omstendighetene aldri har ligget gunstigere til rette enn nå, til å oppnå sådanne overenskomster. Den som skal behandle disse spørsmål kan bruke silkehansker, dersom han vil, men han må være jernhård innvendig, dersom denne næringen skål ha noen framtid.



Vårtorskefisket i Finnmark

blir også i år sikkert bare en skygge av hva det en gang var. Det apparatet på land som skal ruste ut fartøyene og ta i mot fisken, er enda i ruiner. Men hvem vet? Kanhende er det ikke så lenge før vi når opp mot 100 000 tonn råfisk under vårtorskefisket i Finnmark.

Figuren viser mengde- og verdiresultatet av alt sjøfiske i Finnmark, og så den andel som vårtorskefisket hadde i totalresultatet.



Lov og bestemmelser gitt i medhold av lov.

Råfisklovens ikrafttreden for Norges makrellag S/L for sesongen 1946.

I medhold av kgl. resolusjon av 21. april 1939 jfr. § 1 i midlertidig lov om omsetning av råfisk av 18. juni 1938, har Handelsdepartementet i dag bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre makrell, derunder pir, som ilandbringes på kyststrekningen Svenske-grensen—Stad, med mindre makrellen er kjøpt gjennom fiskeorganisasjonen Norges Makrellag S/L, Kristiansand S.

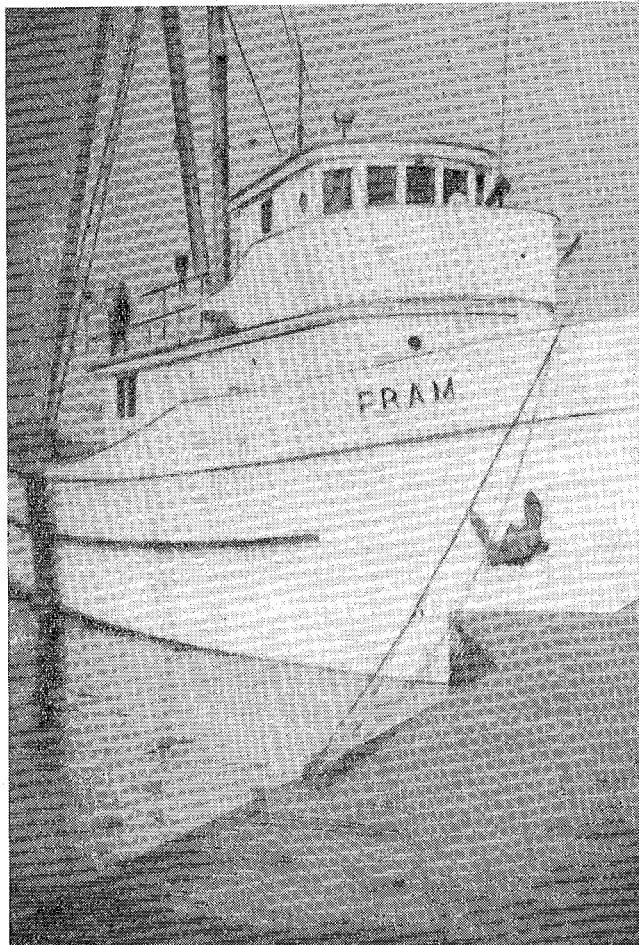
§ 2.

Fiskeridirektøren og/eller Norges Makrellag S/L kan dispensere fra forbudet i § 1.

§ 3.

Forbudet trer i kraft straks og gjelder inntil videre, dog ikke utover 30. juni 1946.

Norge på Stillehavs-kysten.



En av de mange moderne fiskefarkostene på vestkysten av Amerika, fotografert for »Fiskets Gang« i havnen i Seattle. Den eies av nordmenn som er flyttet ut.

Utførsel av fisk og fiskeprodukter i februar 1946, fordelt på tollsteder.

(Etter oppgaver fra Statistisk Sentralbyrå).

	Mengde tonn	Verdi kr.
<i>Storsild saltet:</i>		
Oslo	1 430	876 507
Kr.sand	78	51 096
Hauges.	1 044	510 821
Bergen	1 277	740 270
Florø	317	185 045
Ålesund	783	482 851
Molde	165	72 900
Kr.sund	216	95 594
Tr.heim	521	335 642
Andre	441	258 512
	6 272	3609 238

Saltet vårsild:

Oslo	37	19 143
Flekkefj.	362	182 468
Egersund	515	262 533
Skudenesh.	110	53 260
Kopervik	794	468 118
Hauges.	1 748	720 344
Bergen	165	858 23
Florø	17	9 458
Ålesund	422	202 937
Tr. heim	4	2 463
Andre	2	1 231
	4 176	2007 778

Fetsild saltet:

Bergen	2,5	3 375
Ålesund	13,7	15 981
Trondheim	0,5	620
	16,7	19 976

Klippfisk:

Bergen	48	113 282
Ålesund	55	133 982
Kr. sund	988	1 954 356
Trondheim	10	15 100
Andre	6	12 500
	1 107	2 229 223

Rundfisk, Finnm.:

Bergen	128	372 310
<i>Rotskjær:</i>		
Bergen	5	10 440

Annen rundfisk:

Bergen	148	365 339
Ålesund	4	8 977
Svolvær	3	7 350
	155	381 666

	Mengde tonn	Verdi kr.
<i>Tørrfisk, sei:</i>		
Bergen	23	45 963
<i>Do., hyse:</i>		
Bergen	4	8 545
<i>Do., brosme:</i>		
Bergen	13	26 550
<i>Vårsild, fersk:</i>		
Haugesund	4 607	1 228 647
Bergen	346	101 001
Ålesund	593	146 909
Trondheim	27	10 920
	5 573	1 487 477

Storsild, fersk:

Haugesund	1 226	373 671
Bergen	4 021	1 307 880
Ålesund	941	290 200
Trondheim	35	14 964
	6 223	1 986 715

Torskefilet:

Kristiansund ..	0,4	982
Trondheim	6,2	11 470
Narvik	2,9	4 591
	9,5	17 043

Annen torsk, fersk

Bergen	63	64 426
Ålesund	198	208 266
Trondheim	140	169 573
Narvik	7	4 531
Svolvær	58	31 689
Tromsø	72	78 434
	538	556 919

Annen fersk fisk:

Bergen	11,0	12 591
Ålesund	82,0	78 130
Trondheim	3,5	9 399
Narvik	10,5	30 778
Tromsø	7,6	23 373
Andre	0,4	743
	115,0	155 014

Rogn, fersk:

Bergen	0,4	528
Ålesund	1,1	1 238
Svolvær	3,6	2 367
Tromsø	3,7	3 033
Andre	—	15
	8,8	7 181

	Mengde	Verdi kr.
<i>Makrell i tnr. og kasser:</i>		
Bergen	300	216 776
<i>Annen fisk i tnr. og kasser:</i>		
Oslo	8,9	9 927
Ålesund	52,6	86 500
Florø	3,7	5 550
	65,2	101 977

	Mengde kg	Verdi kr.
<i>Sild, røykt:</i>		
Stavanger	2 730	4 084
Bergen	44 571	61 108
	47 301	65 192

	Mengde kg	Verdi kr.
<i>Hummer:</i>		
Oslo	130	1 462
Kristiansand ..	18 150	187 538
Stavanger	9 400	96 025
Bergen	1 212	9 675
Trondheim	7	52
	28 899	294 752

	Mengde kg	Verdi kr.
<i>Reker:</i>		
Halden	2 410	12 404
Fredrikstad ...	2 770	15 008
Arendal	4 190	15 733
Kristiansand ..	3 218	12 044
Trondheim	3 072	9 523
Andre	1 686	5 497
	17 346	70 209

	Mengde tonn	Verdi kr.
<i>Hermetikk:</i>		
Stavanger	2 684	6 860 316
Haugesund	181	409 425
Kopervik	100	221 775
Bergen	975	2 542 841
Andre	52	151 253
	3 992	10 185 610

Følgende sorter kan foreløpig ikke fordeles på tollsteder.

Sildemel, tonn ..	869	339 600
Fiskemel, tonn ..	809	309 752
Damptran, hl. ...	3 029	737 667
Råmedisintran, hl	26	6 500
Blanktran .. hl	1 691	382 258
Brunbl. tran »	1 226	191 685
Bruntran »	22	4 500
Håtran	141	25 732
Kveiteolje ..kg	455	42 852
Sildolje	1 819	258 229
Avfallstran og grakse »	11	2 240
Annen fiskelever, kg	464	4 050
Saltet torskerogn, tonn	12	13 142

Litteratur.

- La flotte morutiére espagnole. (Industrias Pesqueras) La pêche marit. no. 816 p. 60. Paris, Mars 1946.
- Lambert, Louis: L'huître, aliment complet, médicament précieux. Revue des Travaux XI, 4 p. 571. Paris 1938.
- Lambert, L.: La reproduction des huîtres. La pêche marit. no. 816 p. 58. Paris, Mars 1946.

- Bjelland, Ragnvald: Hermetikkindustrien. Uttalelse nr. 1 om den aktuelle situasjon innen eksportnæringene. Norges Utenrikshandel nr. 7, s. 199.
- Mulighetene for klippfisksalg til Argentina. Norges Utenrikshandel nr. 6, s. 171.
- Skarbøvik, Nils: Fiskeriene. Uttalelse nr. 7 om den aktuelle situasjon innen eksportnæringene. Norges Utenrikshandel nr. 7, 213.